

lands eneste Binterhavn, strax tillægges, og derved foranlediger store kommercielle Tab. At Havnen hidtil har holdt sig isfri saalangt ud paa Vinteren, hidrører fra den stærke Strøm fra Beltet her forbi igjennem Ulfs- og Grønsund, men naar Isflagerne, som Strømmen medfører, ikke have frit Løb forbi Havnen, ville de tilpaffes udenfor denne.

Alle disse Gener og Misligheder ville paa den simpleste Maade kunne undgaaes, naar Banelinien paa et Sidespor førtes Øst for Masnedøfunds Station og Havn, imellem denne og Fergegaarden, saaledes at Broen kom til at ligge et Stykke Øst for Masnedøfunds Havn.

Herimod kan der ikke reises den Indvending, at i saa Fald vil Broen standse Trafikken Øst fra, thi, som bemærket, er denne paa Grund af Vandets ringe Dybde her meget ubetydelig og indskrænker sig væsentlig til Persontrafik med et mindre Dampskib til Stege. Heller ikke tro vi, at Anlægget vil forbyrdes i væsentlig Grad, thi vel skal der exproprieres noget mere Jord paa Sjælland, men til Gjengjæld saameget mindre paa Masnedø, hvor Banen i saa Fald vil komme til at gaa tværs over Den, medens den efter Forslaget vil skære den paa-langs. Vandet er vel noget bredere imod Øst, men selve det dybe Løb ikke.

At det af os her som berettiget og hensigtsfærende hævede Synspunkt ogsaa er anerkjendt ved lignende tidligere Anlæg heri Landet, skulle vi godtgjøre ved Henviisning til Broerne over Limfjorden og Guldborgsund, hvor Broerne ere lagte paa den Side af de respektive Havne, hvorfra der er mindst Seilads, og fra begge Steder vil der kunne hentes Beviser for, at Broerne forholdsvis ikke lidet hindre denne Seilads.

Den Indvending, som fra et rent Rettsstandpunkt ganske vist kan gøres, at Masnedøfund Havn tilhører Staten og ikke Bordingborg By, og at denne derfor ikke kan reise nogen Indsigelse mod Regjeringens Plan, skulle vi kun berøre, thi den vil, derom ere vi overbeviste, Intet veie mod den Interesse, som Regjeringen, Rigsdagen og in casu det ærede Udvalg ville nære for den bedste Ordning af et Forhold, der berører saa mange og store Interesser, især da Staten jo indirekte er interesseret i, at den holder saamange Indtægter til dens egen Havn og Bane ved en saameget som mulig forøget Trafik søværts fra.

Idet vi herefter henstille til det ærede Udvalg, at de berørte Forhold nærmere blive undersøgte, og Lovforslaget eventuelt forandres i Overensstemmelse med det Fren-fatte, anbefale vi Sagen til dets velvillige Overveielse.

W. bedigt

Bordingborg Handelsforening.

Til det af Landstinget nedsatte Udvalg angaaende Lovforslaget om en Lan-strækning fra Masnedøfund og Havn paa Masnedø.

Bilag III.

De nye Satsbaneanlæg. Overingenieuren. Aarhus, den 10de Januar 1881.

Ved Skrivelse af 23de f. M. har det høie Ministerium begjært mine Ytringer i Anledning af de hermed tilbagefølgende Andragender fra det forenede Dampskibsselskab og fra Handelsforeningen i Bordingborg angaaende en Forlægning af den projekterede Broforbindelse over Masnedøfund.

Begge disse Andragender gaa ud paa, at Broforbindelsen skulde tilveiebringes Øst iftedetfor Vest for den nuværende Havn, og saaledes at der fra et Punkt paa Hovedbanen mellem Bordingborg og Masnedøfund Stationer førtes et Sidespor til Forbindelse med Broen og Havnen paa Masnedø.

Til Belysning af disse Forslag tillader jeg mig at vedlægge et Oversigtskort, paa hvilket de projekterede Anlæg ere angivne med røde og den i Andragenderne foreslaaede Forlægning med blaa Linier, og det vil deraf ses, hvor langt uheldigere Forholdene ville stille sig for Forlægningens Vedkommende.